Lietas arhīva Nr. CA-2008-20/27
ECLI:LV:RAT:2020:1210.C68331419.12.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 10. decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Dace Kantsone,
tiesnese Svetlana Beļajeva,
tiesnese Sandra Krūmiņa

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret SIA "Reklāmas aģentūra "Adelf"" par prasījuma atzīšanu par spēkā neesošu, atbrīvošanu no saistības bezstrīdus piespiedu izpildīšanas un 47 364,60 EUR piedziņu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020. gada 7. maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša 2019. gada 18. marta lēmumu lietā Nr. 3-12/05338-19 (turpmāk – Lēmums) nolemts nodot bezstrīdus piespiedu izpildīšanai /pers. D/ kā /pers. E/ mantinieces saistību pret SIA "Reklāmas aģentūra "Adelf"", kas izriet no 2010. gada 1. aprīļa Vienošanās starp SIA "Reklāmas aģentūra "Adelf"" un /pers. E/, par parāda 32 259,42 EUR un nokavējuma procentu 15 105,18 EUR, kopā 47 364,60 EUR, samaksu un piedzīt no /pers. D/ SIA "Reklāmas aģentūra "Adelf"" labā valsts nodevu 500 EUR.

[2] /pers. D/ (prasītāja) cēlusi tiesā prasību, to vēlāk papildinot, pret SIA "Reklāmas aģentūra "Adelf"" (atbildētāja), kurā lūdz tiesu:

1) atzīt par spēkā neesošu prasījumu pret prasītāju par saistības izpildīšanu, kas izriet no 2010. gada 1. aprīļa Vienošanās starp atbildētāju un /pers. E/;

2) atzīt par spēkā neesošu zvērinātas notāres Kristīnes Kreiles 2019. gada 24. janvāra paziņojumu Nr. 34 par to, ka prasītāja pieņēmusi /pers. E/ mantojumu;

3) atbrīvot atbildētāju no Lēmumā noteiktās saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanas;

4) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai 47 364,60 EUR;

5) piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem.

[2.1] Prasītājas māte /pers. E/ un atbildētāja 2010. gada 1. aprīlī notariāla akta formā noslēdza vienošanos, kas iereģistrēta Rīgas apgabaltiesas zvērinātas notāres Zanes Ernštreites aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr. 3193, saskaņā ar kuru /pers. E/ līdz 2011. gada 31. decembrim apņēmās samaksāt atbildētājai 32 259,42 EUR (turpmāk – Vienošanās).

/pers. E/ mirusi /miršanas datums/, neizpildot Vienošanos.

[2.2] Ar Lēmumu nolemts nodot bezstrīdus piespiedu izpildīšanai prasītājas kā /pers. E/ mantinieces saistības, kas izriet no Vienošanās. Lēmums ir izpildīts, piedzenot no prasītājas atbildētājas labā 47 36460 EUR.

Lēmumā norādīts, ka zvērināta notāre Kristīne Kreile 2019. gada 24. janvārī izsniegusi paziņojumu Nr. 34 par to, ka prasītāja pieņēmusi /pers. E/ mantojumu. Tāpēc Lēmumā atzīts, ka pret prasītāju ir pieļaujama saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana.

[2.3] Prasītāja nav izteikusi gribu pieņemt mantojumu un nav pieņēmusi /pers. E/ mantojumu, tāpēc mantojuma atstājējas saistības nevar būt viņai saistošas.

Prasītāja nekad nav saņēmusi individuālu rakstveida paziņojumu ar aicinājumu izteikt gribu par mantojuma pieņemšanu, tāpēc Civillikuma 697. pantā paredzētā prezumpcija par mantojuma pieņemšanu klusējot uz prasītāju neattiecas.

[2.4] Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 688., 697. pantu, Ministru kabineta 2008. gada 4. augusta noteikumu Nr. 618 "Noteikumi par mantojuma reģistra un mantojuma lietu vešanu" 96. punktu, Notariāta likuma 304. pantu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020. gada 7. maija spriedumu prasība noraidīta.

Spriedums motivēts ar šādiem argumentiem.

[3.1] Nav strīda, ka 2010. gada 1. aprīlī starp atbildētāju kā kreditori un /pers. E/ kā parādnieci notariāla akta formā tika noslēgta Vienošanās. /pers. E/ mirusi /miršanas datums/.

[3.2] Atbildētāja kā mirušās /pers. E/ kreditore 2017. gada 30. martā iesniedza zvērinātai notārei Kristīnei Kreilei iesniegumu par 2017. gada 12. martā mirušās /pers. E/ mantojuma atklāšanās izsludināšanu, mantinieku uzaicināšanu un mantojuma pieņemšanas termiņa noteikšanu. Notāre uzsāka /pers. E/ mantojuma lietu.

[3.2.1] 2017. gada 30. martā notāre /pers. E/ iespējamajai mantiniecei, meitai /pers. D/, uz viņas deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtījusi uzaicinājumu, lūdzot izteikt savu attieksmi par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu sešu mēnešu laikā pēc paziņojuma publikācijas laikrakstā "Latvijas Vēstnesis". Paziņojumā norādīts, ka gadījumā, ja uzaicinājumā noteiktajā termiņā prasītāja nesniegs atbildi par mantojuma atraidīšanu, tad tiks atzīts, ka prasītāja mantojumu ir pieņēmusi.

Oficiālā izdevuma „Latvijas Vēstnesis" /datums/ izdevumā Nr. /numurs/ publicēta mantojuma ziņa par to, ka /pers. E/ mirusi un tiek uzaicināti pieteikties mantinieki, kreditori un citas personas, kurām ir tiesības uz mantojumu. Pieteikšanās termiņš noteikts seši mēneši.

Prasītāja noteiktajā termiņā uz aicinājumu nav atbildējusi.

[3.2.2] Civillikuma 691. pants noteic, ka gribu pieņemt mantojumu var izsacīt vai nu noteikti, mutiski vai rakstiski, vai arī klusējot, ar tādu darbību, kura attiecīgos apstākļos var iztulkot vienīgi tā, ka zināma persona atzīst sevi par mantinieku.

Atsaucoties uz Civillikuma 697. pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka griba pieņemt mantojumu tiek prezumēta no tā, ka mantot aicinātā noteiktajā termiņā nav atraidījusi mantojumu. Līdz ar to secināms, ka prasītāja ir pieņēmusi /pers. E/ mantojumu.

[3.2.3] Prasītājas iebildumi, ka viņa nav saņēmusi notāra paziņojumu, atzīti par nepamatotiem, jo objektīvi iemesli paziņojuma nesaņemšanai nav konstatēti.

Notariāta likuma 136. pantā noteikts, ka rakstveida paziņojumu var nodot adresātam personiski vai nosūtīt pa pastu ierakstītā vēstulē, saņemot pasta apliecinājumu par tā izsniegšanu. Savukārt 138. pantā noteikts, ka notāra paziņojums uzskatāms par izsniegtu adresātam arī tad, ja adresāts atteicies to saņemt.

Konkrētajā gadījumā notāre ir lūgusi prasītāju izteikt attieksmi par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu ar personīgi prasītājai adresētu uzaicinājumu, izskaidrojot viņai tiesību normas un sekas, kas saskaņā ar likumu iestāsies, ja mantiniece neizteiks savu gribu atraidīt mantojumu.

Tas, ka prasītāja ir aicināta mantot ar individuālu uzaicinājumu un ir klusējot izteikusi gribu mantot no mantojuma atstājējas, ir konstatēts arī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018. gada 29. augusta lēmumā lietā Nr. C040000818.

[3.3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 402. panta 3. punktu un 401. panta 3. punktu bezstrīdus piespiedu izpildīšana pieļaujama pret personu, kura mantojumu ir pieņēmusi, tātad pret prasītāju. Prasītājas uzskats, ka šai personai jābūt apstiprinātai mantojuma tiesībās, nav pamatots.

[3.4] Ar 2018. gada 25. oktobra brīdinājumu par saistību izpildes termiņu un pieteikuma iesniegšanu tiesai atbildētāja brīdinājusi prasītāju par neizpildītajām saistībām, kas izriet no Vienošanās, un par pieteikuma iesniegšanu tiesā par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu. Zvērināta notāre Zane Ernštreite apliecinājusi brīdinājuma nodošanu nosūtīšanai.

[3.5] Tiesa atzinusi, ka ar Lēmumu pamatoti ir nolemts pakļaut bezstrīdus piespiedu izpildīšanai prasītājas kā saistību uzņēmušās personas mantinieces saistību, kas izriet no Vienošanās.

[4] Prasītāja par spriedumu iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā spriedumu pārsūdz pilnā apmērā un lūdz prasību apmierināt.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Tiesa nepamatoti atsaukusies uz Notariāta likuma 138. pantu. Lietas materiālos nav pierādījumu, ka prasītāja būtu atteikusies pieņemt pasta sūtījumu notāra paziņojumu.

Prasītājai nezināmu iemeslu dēļ šis pasta sūtījums viņai netika piegādāts. Neatkarīgi no iemesliem, kāpēc tas noticis, Civillikuma 700. pants skaidri noteic, ka mantojuma pieņemšana ir spēkā tikai tad, ja tā pieņēmējam bijis zināms, ka un uz kāda pamata viņš aicināts mantot un vai viņš iecelts par mantinieku ar zināmiem nosacījumiem vai bez tiem.

Prasītāja nezināja par aicinājumu mantot un tāpēc neizteica attieksmi par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu. Saskaņā ar Civillikuma 688. pantu aicinājums mantot nodibina vienīgi iespēju kļūt par mantinieku; mantojuma iegūšanai aicinātajam jāizsaka griba to pieņemt.

[4.2] Tiesa nepamatoti atsaukusies uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018. gada 29. augusta lēmumu lietā Nr. C040000818, jo pretēji Civilprocesa likuma 96. panta otrajai daļai prasītāja nav bijusi šīs lietas dalībniece.

[4.3] Prasītāja atbilstoši Civilprocesa 406. panta pirmajai daļai ir apstrīdējusi kreditora prasījumu, tādēļ pirmās instances tiesai, neskatoties uz Lēmumu, bija jāizvērtē kreditora prasījums pēc būtības.

[5] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka to neatzīst, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[5.1] Likums neparedz tiesības celt prasību par notāru lēmumiem un rīcību vispārējā kārtībā. Savukārt sūdzība par zvērināta notāra rīcību ir iesniedzama attiecīgajai apgabaltiesai. Prasījums atzīt par spēkā neesošu notāres paziņojumu ir ārpus pilsētas (rajona) tiesas kompetences.

Tāpat prasītāja nav tiesīga iesniegt prasību par Lēmuma atcelšanu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 406. panta pirmajai daļai prasītāja var apstrīdēt atbildētājas prasījumu pēc būtības, tas ir, maksāšanas saistību, kura izriet no Vienošanās.

[5.2] Lietā pastāv strīds par to, vai prasītāja ir /pers. E/ mantiniece. Prasītājas iebildumi šajā sakarā ir pamatoti ar apstākļiem, kas jau konstatēti mantojuma lietā. Mantojuma lietas ietvaros zvērināta notāre atzina, ka prasītāja ir pieņēmusi mantojumu. Apstrīdēt mantojuma lietā konstatētos apstākļus prasītāja varēja, iesniedzot sūdzību par notāra rīcību.

[5.3] Prasītāja nav saņēmusi notāres uzaicinājumu pašas vainas dēļ. Uzaicinājums bija nosūtīts uz adresi, kas ir prasītājas deklarētās dzīvesvietas adrese, turklāt prasītāja šo adresi izmantoja, pildot savus pienākumus kā SIA "Ason" likvidatore.

Saskaņā ar Notariāta likuma 136. un 138. pantu uzaicinājuma saņemšana ir prezumējama. Savukārt prasītājas atteikšanās saņemt notāra sūtījumu var izpausties arī kā adresāta bezdarbība, nenodrošinot sūtījumu saņemšanu savā deklarētajā dzīvesvietā.

Prasītājas kā iespējamās mantinieces uzaicināšanu regulējošās procesuālās normas ir ievērotas, savukārt prasītājas prettiesīga rīcība, neizpildot tai likumā noteiktu pienākumu, nevar tikt izmantota kā ieruna, lai atbrīvotu no saistībām.

[5.4] Lai arī prasītāja nav bijusi iesaistīta civillietā Nr. C04000818, kuras ietvaros tika izskatīta sūdzība par zvērinātas notāres rīcību, tomēr šis apstāklis neatceļ lēmuma saistošo spēku.

[6] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības likuma 10. pantu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pušu argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, un prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu, 430. panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Prasītāja pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā, tādējādi prasība apelācijas instances tiesā izskatāma pēc būtības pilnā apjomā.

[9] Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa konstatētos lietas faktiskos apstākļus un iesniegtos pierādījumus ir novērtējusi vispusīgi, objektīvi un juridiski pareizi. Pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 432. panta piektās daļas noteikumiem Civillietu tiesas kolēģija pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, to neatkārtojot.

[10] Apelācijas sūdzībā minētie argumenti nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

[10.1] Prasītāja cēlusi Civilprocesa likuma 406. panta pirmajā daļā paredzēto prasību par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanas apstrīdēšanu.

Izskatot šādu prasību, tiesa var atzīt, ka saistība nav pamatota vai ir pamatota daļēji, un attiecīgi atbrīvot prasītāju pilnīgi vai daļēji no saistības izpildīšanas pēc attiecīgā tiesneša lēmuma par saistību bezstrīdus piespiedu izpildi *(Tiesu prakses apkopojums "Tiesu prakse saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanā", Augstākā tiesa, 2010. gads; Senāta 2009. gada 11. februāra spriedums lietā Nr. SKC-47/2009, 2009. gada 16. decembra spriedums lietā Nr. SKC-351/2009)*. Prasības priekšmets ir kreditora norādītās saistības apstrīdēšana, taču, izskatot prasību, tiesa nepārbauda tiesneša lēmuma, ar kuru saistība pakļauta bezstrīdus piespiedu izpildīšanai, likumību un pamatotību.

Apstrīdētā saistība nodibināta ar notariāla akta formā taisītu Vienošanos, saskaņā ar kuru /pers. E/ līdz 2011. gada 31. decembrim apņēmās samaksāt atbildētājai 32 259,42 EUR.

Nav strīda Vienošanās spēkā esību. Tāpat prasītāja nav iebildusi pret neizpildīto saistību pamatparāda apmēru vai nokavējuma procentu aprēķinu.

Lietā pastāv strīds vienīgi par to, vai prasītāja ir /pers. E/ mantiniece, pret kuru ir pieļaujama saistības bezstrīdus piespiedu izpildīšana saskaņā ar Civilprocesa likuma 402. panta 3. punktu.

[10.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 402. panta 3. punktu un 401. panta 3. punktu bezstrīdus piespiedu izpildīšana pieļaujama pret saistību uzņēmušās personas mantinieku, ja par mantojuma pieņemšanu ir izdots notāra apliecinājums, ar kuru atzīts, ka viņš mantojumu pieņēmis (Civillikuma 697. pants).

Kā redzams Lēmumā, par mantojuma pieņemšanu ir izsniegts zvērinātas notāres Kristīnes Kreiles 2019. gada 24. janvāra paziņojums Nr. 34 par to, ka prasītāja mantojumu ir pieņēmusi.

Savukārt lietas materiālos redzams, ka zvērināta notāre Kristīne Kreile 2019. gada 21. janvārī izsniegusi atbildētājai paziņojumu Nr. 25, norādot, ka mantojuma atstājējas mantiniecei (prasītājai) uz deklarēto dzīvesvietu ticis nosūtīts paziņojums par mantojuma atklāšanos ar lūgumu izteikt attieksmi pret mantojuma pieņemšanu. Adresāts paziņojumu nav saņēmis un noteiktajā termiņā nav izteicis attieksmi par mantojuma pieņemšanu. Pamatojoties uz Civillikuma 697. pantu, atzīstams, ka prasītāja mantojumu ir pieņēmusi (lietas 93. lapa).

Nav nozīmes tam, ka Lēmumā norādīts atšķirīgs paziņojuma numurs un datums, jo nav šaubu par paziņojuma saturu Lēmumā un izskatāmās lietas materiālos – ka notāre ir apliecinājusi, ka prasītāja mantojumu ir pieņēmusi.

[10.3] Saskaņā ar Civillikuma 697. pantu, ja mantojuma atstājēja kreditori vai legatāri prasa, lai mantot aicinātais izteic savu gribu par mantojuma pieņemšanu, tad viņam tā jāizteic notāra noliktā uzaicinājuma termiņā; ja līdz šā termiņa notecējumam viņš mantojumu neatraida, tad atzīstams, ka viņš to pieņēmis.

Civillikuma 697. panta kontekstā mantinieka griba pieņemt mantojumu tiek prezumēta, uzskatot, ka mantinieks to ir izteicis klusējot. Šāda regulējuma mērķis ir aizsargāt kreditoru un legatāru intereses, radot viņiem iespēju uz prezumpcijas pamata vērst savus prasījumus pret mantiniekiem. Nav šaubu, ka mantojums ir lietu kopība, kurā ietilpst arī "citiem atdodamās tiesības un saistības" (Civillikuma 382. pants), tādējādi mantojuma tiesību regulējošo normu uzdevumus ir aizsargāt visu mantošanas procesā iesaistīto personu intereses.

Tiesību doktrīnā atzīts, ja izteikt attieksmi pret mantojuma pieņemšanu prasa mantojuma atstājēja kreditori, mantot aicinātā klusēšanas gadījuma atzīstams, ka mantot aicinātais mantojumu ir pieņēmis, kas savukārt nozīmē pienākumu izpildīt Civillikuma 707. pantā noteikto. Turklāt Civillikuma ne 697. pants, ne 698. pants nedod tiesības tiesību piemērotājiem izvēlēties vai pašam no lietas apstākļiem secināt, vai mantojums ir atzīstams par pieņemtu vai atraidītu. Likums imperatīvā formā paredz, ka mantojums ir vai nu pieņemts (Civillikuma 697. pants) vai atraidīts (Civillikuma 698. pants).

Ievērojot Civillikuma 697. pantā nostiprināto prezumpciju, ir arī jāņem vērā, ka pēc mantojuma lietas kreditoram, ceļot prasību tiesā pret mantinieku, kurš tā arī nepārtrauca klusēšanu un attieksmi neizteica, nav pienākums pierādīt ne to, ka mantinieks ir mantojumu pieņēmis, nedz arī izskaidrot, kāpēc mantinieks nav izņēmis mantojuma apliecību. Likums neprasa pierādīt mantojuma pieņemšanu. Likums prasa, lai kreditors būtu uzaicinājis mantot aicināto izteikt attieksmi par mantojuma pieņemšanu. Ja mantot aicinātais atsauksmi nedod, likums prezumē, ka mantojums ir pieņemts. Ja mantojums ir pieņemts, tad saskaņā ar Civillikuma 707. pantu iestājas mantinieka pienākums izpildīt saistības *(Zīle K. Mantojuma pieņemšanas un atraidīšanas jēdziens un nozīme mantojuma tiesībās. Latvijas Universitātes 73. zinātniskās konferences rakstu krājums. 2. papildinātais izdevums. Rīga: Latvijas Universitātes Akadēmiskais apgāds, 521. lpp.).*

Izskatāmajā lietā mantojuma pieņemšana konstatēta Civillikuma 697. panta kārtībā, līdz ar to prasītājai saskaņā ar Civillikuma 707. pantu ir pienākums samaksāt mantojuma atstājēja parādus.

[10.4] Prasītāja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka viņai neesot bijis zināms, ka viņa aicināta mantot. Prasītāja atsaukusies uz Civillikuma 700. pantu, kas noteic, ka mantojuma pieņemšana ir spēkā tikai tad, ja tā pieņēmējam bijis zināms, ka viņš aicināts mantot un uz kāda pamata, vai pēc likuma, vai testamenta, vai līguma, un vai viņš iecelts par mantinieku ar zināmiem nosacījumiem vai bez tiem.

Tiesas kolēģija atzīst šos iebildumus par nepamatotiem, jo Civillikuma 700. panta izpratnē prasītājai bija zināms, ka viņa aicināta mantot, kas apstiprināts ar zvērinātas notāres apliecinājumu. Proti, viņa bija aicināta izteikt gribu par mantojuma pieņemšanu Civillikuma 697. panta kārtībā, pēc kreditora pieprasījuma. Turklāt prasītājai kā /pers. E/ meitai bija zināms par mantojuma atstājējas nāvi un mantojuma atklāšanos. No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja bija informēta arī par /pers. E/ saistībām pret atbildētāju, jo prasītāja bija /pers. E/ vietā veikusi maksājumu šo saistību izpildei (lietas 69. lapa).

[10.5] Prasītāja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka nav atteikusies pieņemt pasta sūtījumu ar notāres paziņojumu, bet gan nezināmu iemeslu dēļ tas viņai nebija izsniegts un bija nogādāts atpakaļ notārei. Vienlaikus prasītāja neapstrīd pirmās instances tiesas konstatēto faktu, ka sūtījums tika nosūtīts viņai uz deklarētās dzīvesvietas adresi.

Tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas atteikšanās saņemt notāra sūtījumu var izpausties arī kā adresāta bezdarbība, nenodrošinot sūtījumu saņemšanu savā deklarētajā dzīvesvietā, tāpēc šie prasītājas iebildumi ir nepamatoti.

Turklāt mantojuma lietas vešana saskaņā ar Notariāta likumu ir zvērināta notāra kompetencē, kas cita starpā nosaka arī kārtību paziņojumu nodošanai. Savukārt saskaņā ar Notariāta likuma 205. pantu sūdzības par zvērināta notāra nepareizu rīcību, izpildot amata pienākumus, iesniedzamas apgabaltiesai, kuras uzraudzībai pakļauta zvērināta notāra darbība.

Saistībā ar izskatāmo lietu šāda sūdzība par zvērinātas notāres rīcību jau ir bijusi iesniegta. Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018. gada 29. augusta lēmumā lietā Nr. C040000818, izskatot atbildētājas sūdzību par zvērinātas notāres rīcību /pers. E/ mantojuma lietā, secināts, ka prasītāja ir aicināta mantot ar individuālu uzaicinājumu, nav atraidījusi mantojumu uzaicinājuma termiņā, tādējādi klusējot izteikusi gribu mantot no mantojuma atstājējas, atbilstoši Civillikuma 697. pantam. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2018. gada 11. septembrī.

Prasītāja nav norādījusi uz apstākļu maiņu, kuru dēļ zvērinātas notāres apliecinājums par mantojuma pieņemšanu nebūtu atbilstošs patiesajai situācijai (piemēram, mantojuma tiesībās ir apstiprinātas citas personas u.tml.). Līdz ar to nav pamata uzskatīt par spēkā neesošu mantojuma lietas ietvaros konstatēto mantojuma pieņemšanu. Jāņem vērā, ka gribas izpaudums par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu nevar attiekties tikai uz daļu no mantojuma, atraidot mantojumā daļā par tajā ietilpstošajām saistībām, bet klusējot attiecībā uz pārējo.

[11] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi tādu apstākļu pastāvēšanu, kuru dēļ viņa būtu atbrīvojama no saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanas un varētu atprasīt doto izpildījumu, tādēļ prasība ir pilnībā noraidāma.

Pirmās instances tiesa lietas apstākļus ir novērtējusi vispusīgi un objektīvi, un prasība pamatoti tikusi noraidīta, savukārt apelācijas sūdzībā minētie argumenti nav guvuši apstiprinājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432., 433., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt pilnībā /pers. D/ prasību pret SIA "Reklāmas aģentūra "Adell"" par prasījuma atzīšanu par spēkā neesošu, atbrīvošanu no saistības bezstrīdus piespiedu izpildīšanas un 47 364,60 EUR piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Senātā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 EUR, saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr. LV83TREL8280010000000.

Tiesnese	Dace Kantsone
Tiesnese	Svetlana Beļajeva
Tiesnese	Sandra Krūmiņa